

отдѣла та законни: понеже грѣхо се познава со законатъ.

21 Я сега правда та Божіа и безъ законъ се яви, коато е свидѣтелствована отъ законатъ и отъ пророцы те.

22 Я правда та Божіа (се являва) чрезъ вѣрованіе то во Исуса Христа на сички те, и за сички те които вѣрватъ: защото нема разнствіе.

23 Защото сички те согрѣшиха, и лишени са отъ слава та Божіа.

24 Я оправдаватсе тѣне съ негова та благодать чрезъ избавленіе то, което е во Исуса Христа.

25 Когото Богъ впредѣли (да бжде) вчищеніе чрезъ вѣра та въ своя та си кровь, за да се покаже правда та мѣ, за прощеніе на сотворени те по напредъ грѣхове.

26 Въ долго терпѣніе то Божіе, за да се покаже, (говоримъ), правда та мѣ и въ сегашно то време (да бы познали) зощо е онъ праведенъ, и оправдава оногова, който вѣрва во Исуса.

27 Гдѣ (встава) прочее похвала та; изгнасе вѣнъ: съ кой законъ; съ законатъ ли на дѣла та; не, но съ законатъ на вѣра та.

28 Ніе прочее заключаваме, зощо человекъ се оправдава съ вѣра та безъ дѣла та законни.

29 Или Богъ е токму на 18-

ден те, а не и на язычници те; вонстиннѣ и на язычници те е.

30 Понеже единъ е Богъ, който ще да оправди вѣрвани те отъ вѣра та, и невѣрвани те съ вѣра та.

31 Но не разваляме ли (стариятъ) законъ чрезъ вѣра та; да не даде Господь! но подтврждаваме законатъ.

ГЛАВА 4.

Що проче ще да речеме, че е придобилъ (повече) Авраамъ Отецъ нашъ по плоти.

2 Защото ако Авраамъ се оправда, отъ дѣла та, има похвала, но не предъ Бога.

3 Защото що говори писаніе то; повѣрва Авраамъ на Бога, и вѣрванъ се въ правда.

4 Но на оногова който работи, заплава та мѣ не се дава за благодать, но за долгъ.

5 Я на оногова който не работи, а вѣрва въ оногова който оправдава нечестивиятъ, вѣрванъ се въра та въ правда.

6 Каквото и Давидъ нарича бложенъ оногова человекъ, комсто Богъ вѣрвава правда безъ дѣла законни: (когото говори).

7 Блажени (са онѣ) на които са се простили беззконіа та, и (онѣ) на които са се покрили грѣхове те.

8 Блаженъ е (оний) человекъ комсто не ще да вѣрва Господь грѣхъ.